

Кой знай още що ѝ сануваѣ
Горкія горкана
И какво-ли е бълнуваѣ
У тѣзи ношѣ страшна.

XXII.

Кѣтъ ся пукна бѣла зора —
Добрю ся нетърпи;
Той искаше да го искара
И лѣка да склопи.
— „Мрътви-ли сти и измръли,
„Тѣ никой не чува?
„Толкоз' колѣ сѣ минѣли,
„Пакѣ никой не чува!..
„Пладня стана — що глѣдате?
„Работа вы чака!..
„Хайд' ставайте, захващайте,
„Чи истйна чука...
Зачу Ненчо, отѣ одѣра,
Кѣто птичка припна,
А снага му, кѣтъ чукана,
Сичка му, истрѣпна....
Поутри си сънни очи
И нѣщо продума...
Както напредѣ — зе да скочи,
Нѣ глава му клюмна!..
— „Ехѣ дружино! — Не съмѣ здраво —
Зло нѣщо ще патя...
Сичко тѣло ми ѣ болнаво —
Какѣ ще заработѣ?....
Ни е добро — то ся види —
Сѣня ми предсказа:
Богѣ знай с' меня що ще бѣди;
Тоз' сѣнь мя нерадва....
Добри извика: „на работѣ!“
„Прикаски не трѣба;
„Знайте — сутра е сѣбота
„Да ся свѣе трѣба.